

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

MBN/ J.nr. 2009-610

Dato: 10. marts 2009

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 26. februar 2009 følger hermed velfærdsministerens svar på spørgsmål nr. 2 (SOU L 116) stillet af René Christensen (DF).

Spørgsmål nr. 2:

"Ministeren bedes redegøre for, hvad der sker med barnet, når en anbringelse videreføres på grund af tilknytning, selv om der ikke længere er grundlag for en anbringelse, forældrene er fundet egnede til at varetage forælderrollen, men er valgt fra, og hvor anbringelsesstedet senere ønsker at afslutte det professionelle forhold til barnet?"

Svar:

Når børn og unge-udvalget skal tage stilling til, om anbringelsen af et barn skal videreføres, sker det på baggrund af en indstilling, som skal indeholde en revideret § 50 undersøgelse og en revideret handleplan efter § 140. Derudover skal indstillingen indeholde en psykologisk, lægefaglig eller anden børnesagkyndig helhedsvurdering af barnets tilknytning til anbringelsesstedet og barnets holdning til videreførelse af anbringelsen.

I helhedsvurderingen skal indgå en vurdering af barnets tilknytning til sine forældre, søskende, bedsteforældre mv. samt andre forhold hos forældrene, der måtte have betydning for barnets tilknytning til forældrene. Endvidere skal det indgå, hvordan tilknytningen på sigt må antages at kunne udvikle sig, herunder når barnet bliver voksen. Det skal således vurderes, hvilket netværk barnet forventes at have, når det bliver 18 år og fremefter, dels hvis barnet hjemgives, dels hvis barnet forbliver i plejefamilien. Der skal ligeledes lægges vægt på, at plejeforældrene vil være der for barnet, når barnet bliver voksen, ligesom det skal vægtes, om barnet med tiden vil kunne antages at kunne få en så stærk tilknytning til de biologiske forældre, at det på lang sigt vil være bedst for barnet, hvis der sker en hjemgivelse.

Denne grundige vurdering af tilknytningen både til de biologiske forældre og plejeforældrene på kort – men jo i høj grad også på længere sigt – er helt central for, at børn og unge-udvalget kan træffe en beslutning om videreførelse af anbringelsen. Når relationen mellem plejeforældre og plejebarn vurderes, må det således vægtes, at plejeforældrene også føler sig stærkt følelsesmæssigt knyttet til plejebarnet, således at der ikke er tale om et plejeforhold af professionel karakter. Plejeforældrene vil ved en sådan videreførelse af anbringelsen derfor også være indstillet på at være der for plejebarnet, når plejebarnet bliver voksen.

Da vurdering af tilknytningen, der ligger til grund for afgørelsen, således har fokus på gensidig følelsesmæssig tilknytning mellem plejefamilien og plejebarnet nedbringes sandsynligheden for, at plejeforældrene opsiger plejeforholdet. Det kan dog ikke udelukkes, at der vil kunne forekomme omstændigheder hos plejefamilien, som gør, at de må opsige plejeforholdet – trods deres tilknytning til plejebarnet. Er de biologiske forældre på dette tidspunkt fuldt egnede til at varetage forælderrollen, vil barnet kunne flytte hjem til forældrene. Da der i videreførelse af en anbringelse fortsat er dette element af midlertidighed, bør bestemmelsen om videreførelse af anbringelsen ses i sammenhæng med justitsministeriets forslag til "Lov om ændring af adoptionsloven og forskellige andre love", der skal understøtte kontinuiteten for de anbragte børn ved at åbne op for brug af tvangsbortadoption i anbringelses-sager.

Karen Jespersen

/ Nina Eg Hansen